

זמני השבת
אופק: אלעד וב"ב

הדלקת הנרות: 16:32
מוצאי שבת: 17:35
רבינו תם: 17:59

מופץ ב- 8,000 עותקים בכל הארץ

פרשת "בשלח" - גיליון מס' 219

זמני השבת
אופק: ירושלים

הדלקת הנרות: 16:18
מוצאי שבת: 17:34
רבינו תם: 18:04

שנה ח' - עלון דו שבועי | העלון טעון גניזה | אין לקרוא בשעת התפילה! | טל' המערכת: 03-9094245

זוה באה המסורה לרמז: "אשר ילקטון יום יום", ולכאורה קשה הרי יכול היה להיות המון מחולק "יום לשנה יום לשנה?" וע"ז באה המסורה הבאת ומתרת: "ואותי יום יום ידרשון..."

"ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העומר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו לבושה" (טז, כב).

מפרש רש"י: ויגידו למשה - שאלוהו: מה היום מיומים? ומאן יש ללמוד שעדיין לא הגיד להם משה פרשת שבת, שנצטווה לומר להם 'והיה ביום הששי והכינו וגו'', עד ששאלו את זאת, אמר להם: 'הוא אשר דבר ה', שנצטויתי לומר לכם, ולכך ענשו הכתוב, שאמר לו: 'עד אנה מאנתם, ולא הוציאו מן הכלל'.

נשאלת השאלה: מפני מה אכן לא אמר משה רבינו לבני ישראל את מצות השבת? אם משה רבינו אכן נצטווה לומר את מצות השבת, מפני מה התעכב ולא אמר זאת עד לאחר התרחשות זו עם המון?

רעיון נפלא השמיע על כך כ"ק האדמו"ר מגור שליט"א:

ידוע כי כבר בארץ מצרים תיקן משה רבינו לכלל ישראל את מנוחת השבת, וכמו שאמרו במדרש(שמות רבה א, כח): 'ראה [משה רבינו] שאין להם מנוחה, הלך ואמר לפרעה: מי שיש לו עבד אם אינו נח יום אחד בשבוע הוא מת, ואלו עבדיך אם אין אתה מניח להם יום אחד בשבוע הם מתים! אמר לו [פרעה]: לך ועשה להן עמו שתאמר! הלך משה ותקן להם את יום השבת לנוח'.

הפך היה משה רבינו שלא יחשבו בני ישראל כי אף מצות שבת זו עליה הם מצטווים עתה מאת ה' - היא כעין מנוחת השבת שאותה הוא תיקן להם בהיותם בארץ מצרים, ומשום כך, בכוונה תחילה, מיאן משה רבינו לומר לבני ישראל בעצמו את מצות השבת, כל עוד הם בעצמם לא יראו את שידוד מערכות הטבע: שביום הששי יורד לחם משנה לכבוד רק כשבני ישראל ראו את שידוד מערכות הטבע: שביום הששי יורד לחם משנה לכבוד שבת, ואילו בשבת עצמה אין יורד בה מן - יכול היה משה לומר להם את מצוות השבת האלוקית, כי אז הם עצמם כבר יבחינו ויכירו במעלתה ובגדולתה של השבת; רק לאחר שני ישראל ראו את שינוי הסדרים לקראת יום השבת, יכולים הם היו לשמוע את מצות השבת מפי משה, כי רק כך הם היו משכילים שאין זו אותה שבת כמאז, כי אם 'מתנה טובה' הניתנת להם על ידי הקב"ה..."

זהו איפוא מה שאמר להם משה רבינו (פסוק כט): "ראו כי ה' נתן לכן את השבת", כלומר: הביטו והבחינו כי אין זו שבת כמו במצרים, זוהי שבת שניתנה על ידי ה'! (ושלל לא יחסר)

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הָלָחֶם בַּעֲמֻלְקָ" (יז, ט).

מפרש רש"י: 'בחר לנו אנשים - גיבורים ויראי חטא שתהא זכותן מסייעתן'.

בפסוק זה ישנן לכאורה כמה תמיהות:

- א. בשלמא יראי חטא, זה משמע במילת אנשים וכמו שכתב רש"י בפר' שלח 'כולם אנשים' - שכל אנשים שבמקרא לשון חשיבות הוא, אבל מנין לנו שהיו גם גיבורים.
 - ב. עוד קשה, דאם רצה לסמוך על זכות יראתם, למה בחר בגיבורים, והלא אין מעצור לה' למסור גיבורים ביד חלשים.
 - ג. עוד יש להבין, מאין ידע יהושע מיהו ירא חטא, והלא אדם יראה לעיניים ואין ידע אם הם יראי חטא באמת.
- תירץ על כך בספר "עיר דוד":

איתא בימא (ע"ה), שלצדיקים נפל המון לפני פתח ביתם כדי שלא יטריחו לילך, ולרשעים נפל על פני השדה וטרחו בלקיטתו, ובילקוט איתא שגם לחלוש שלא היה בכוחו לילך למרחוק, נפל המון לפני פתח ביתו.

ובזה מובן שכונת משה באומר: 'בחר לנו אנשים' היתה על יראי חטא, אך מהיכן ידע מיהו ירא חטא, לזה נתייעץ לראות היכן שהמון נופל אצלו, שאם נופל בפתח ביתו סימן שצדיק הוא, אך שמה נופל סמוך לפתחו משום שחלוש הוא, וא"כ אין ראייה מהמון, לזה ציווה לו לבחור בגיבורים שאינם חלשים, ועם כל זאת נופל המון אצל פיתחם ואז ראייה ברורה שצדיקים ויראי חטא באמת המה, ולכן פרש רש"י: 'גיבורים ויראי חטא', שהגבורה מבחן ברור הוא על יראת חטא.

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂה אֵלַי הַיּוֹם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ" (יז, טו).
הה"ק בעל ה"דברי חיים" מצאנו צ"ל הסביר על כך פשט נפלא ומקורי: דהרי משה רבינו ע"ה היה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה (במדבר יב, ג), וידוע שהביטוי "מה" מורה על גודל הענווה של משה רבנו, שהרי הוא בעצמו אמר יחד עם אהרון אחיו: "נחנונו מו" (ח, טו).

והנה, בעת שבני ישראל היו נתונים בצרה, כשעמדו על שפת הים ומצרים רדפו אחריהם, לא היתה להם שום דרך להינצל, ולא היה להם על מי לסמוך אלא על משה רבינו שיושיעם, אולם לגודל ענוותנותו הוא לא החשיב את עצמו, וסבור היה שאינו יכול לעמוד ולבקש רחמים על ישראל, כי טען: מי אנוכי שאהיה להם למושיע ולעזר?

ועל כך השיבו ה' ואמר לו: "מה תצעק אלי" - כלומר מידת "מה" שאתה נוהג בה, היא ענוותנותך, נאה ויפה רק בעת ש"תצעק אלי" - בתפילה ובתחנונים הנוגעים לעצמך, אולם עתה "דבר אל בני ישראל לראות יסעו", כעת עת צרה היא ליעקב, והזמן אינו מתאים לנהוג בענוה. כי אדרבה, עתה העת להראות לישראל את גודל זרועך על ידי שתושיעם, ולכן ציוה עליהם שישעו...

"וַתֵּן לָהֶם מֵרִים שִׁירֵי לֵה' פִּי גֵאָה גֵאָה" (טו, כא).

מלשון הפסוק "להם" משמע שמרים עתה לגברים, ועלינו להבין מה אמרה להם? השל"ה הקדוש מביא, שעל דרך הלצה היו אומרים, כי כאשר החלו הנשים לרקוד ולשיר, הגיעו כמה מן הגברים לראות אותן, ומרים אמרה להם כאן זו עזרת נשים, לכו למקומכם ושם שירו לה' כי גאה גאה...

ואכן, הנשים בחרו לתופף בתופים כדי שלא ישמעו את קולן, מאחר שההלכה קובעת כי 'קול באשה ערוה' (ברכות כד, שו"ע אבה"ע"ז כא, א).

הבקשר לכך סיפר הרב ברוך רוזנבלום שליט"א מעשה נפלא:

לפני למעלה משמונים שנה התגוררה ביניה בחורה חרדית, בעלת קול מרשים ביותר. השמועה אודות קולה המיוחד עשתה לה כנפים, ובאחד הימים שבה הנערה הבינה וסיפרה להוריה, כי הוצע לפניה הצעה מיוחדת - לשיר באופרה, והיא מעוניינת מאוד לקחת על עצמה את התפקיד.

אביה נחרד ומיהר אל האדמו"ר מקופשיניץ לשאול בעצתו.

"הביאו את הילדה אלי, יען לו הרב, ועד מהרה חזר האב מלוח בבחורה.

הרב פנה לשירות אליה ושאל: "אמרי נא, מדוע את רוצה לשיר באופרה?"

"לדעתי אצליח לגרום בכך קידוש ה' גדול ביותר", השיבה, "כולם יראו, כי גם בחורה חרדית יכולה לשיר כמו גדולי הזמרים העולמיים..."

"את רוצה לשיר, כדי שישמעו את קולך...", הגיב הרב, "אם כן, הבה ונעשה עסקה - אם תסכימי לותר על כך, ההני מבטיח לך שתזכי בבן שישמעו את קולו מסוף העולם ועד סופו".

הנהרה הרהרה מעט, והשיבה: "אם כך - אני מסכימה".

לימים נישאה אותה בחורה, ונולד לה בן מיוחד במינו, כהבטחת האדמו"ר מקופשיניץ, הלא הוא מרן פוסק הדור הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר שליט"א, בעל "שבט הלוי".

סיפור זה סופר מכלי שליש לרב ברוך רוזנבלום שליט"א, והוא ביקש מנכדו של הרב ואזנר לגשת ולשאל אותו אודות אמיתות. כשאך החל הנכד לספר, עצר אותו הרב ואזנר ואמר: "ודאי, זו אמא שלי..."

"וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְהִינּוּ אֵת אֲשֶׁר יִבְיִאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵהוּ, עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם" (טז, ה)
במסורה יש ג' פעמים את כפילות המילים "יום יום": בפסוק הנ"ל - "אשר ילקטו יום יום", "יום לשנה יום לשנה" (במדבר שלח יז, לד), "ואותי יום יום ידרשון" (ישעיה נה, ב).

ואת שלשתם אפשר לפרש באופן נפלא, על פי מה שמוכר בגמרא (יומא עו): "שאלו תלמידיו את רשב"י: מפני מה לא ירד המן לישראל פעם אחת בשנה והיה זה מספיק לכל השנה? ענה להם אמשול לכם משל, למלך שקצב את מזונות בנו פעם אחת בשנה ולא היה מקביל את פני אביו רק פעם אחת בשנה, עמד וקצב את מזונותיו בכל יום והיה מקביל את פניו בכל יום. כך מי שהיה לו ד' וה' בנים מפחד שמא לא ירד המן למחר וימותו ברעב, ומכוונים ע"י כך את ליבם לאביהם שבשמים".

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

המכון לסת"ם
עבודת הקודש
מכירת ס"ת, תפילין,
מזוזות וכל צרכי הסת"ם.
פ"ל: 054-8484945 רפאל ש.

שרוליק קרויזר
המרת מס"ח
המחירים הכי טובים בשוק
סניף ר' יהודה הנשיא 33, אלעד.
טל: 052-7621725

בנהלת שיפודי רון
שדרות שלמה המלך 1 ראש העין
במתחם תחנת הדלק
03-9024642
טלפון:

אריאל חיוזיק
מלחין מופלא אריאל חיוזיק
לאירוע מושלם לוקחים את הטוב מכולם!
052-7178090

הללויה
מגשימה הזדמנות לחלום!
אגם פאלאס אירועים
גיוסן 11 פ"ת טל. 9316606

ר"ר ש"ר
מבצעי חורף!
התקליטן רפאל חכמן
פ"ל: 052-2567240

AP HAIR DESIGNER
מעצב השיער - אסי פרץ
בתיאום מראש: 052-626 93 92

בדיקת עיניים מקצועית
ע"י אופטומטריסט
עם מכשור חדיש ומתקדם
חדש! הסדר לחברי מאוחדת
הסניף המחודש והמורחב באלעד:
רח' רשב"י 21 (מול חנות יצחק)
טל: 054-2634-280

רשת מרקסיים
280

באחד הימים הגיע לביתו של רבי מאיר אבוחצירא צוק"ל (בנו של הבבא סאלי) בארפוד שבמרוקו, יהודי פשוט. האיש היה תמים באופן מיוחד. הוא לא התמצא בהווית העולם, והיה מאמין גדול בבורא העולם ובצדיקים. כאשר כמו רבים מבני עדות באותם ימים, נמר בדעתו לעלות לארץ הקודש, ועל כן בא להיפרד מהמרא דאתרא. הוא ידע שיש מנהג לשבת בבית הרב ולבכות לפני שיוצאים לדרך ארוכה, וגם הוא חפץ לעשות כן, ובפרט שיש לו סיבה טובה לכך.

האיש נתן את קולו בבכי ולא פסק. רבי מאיר שאת ביתו פקדו המוני יהודים והיה רגיל בכל המחזות, תמה על בכיו שכמוהו לא ראה, ושאל לפרט הדבר.

"בבא מאיר", ענה היהודי התמים, "אתה מכיר אותי היטב ויודע שאין בי שום חוכמה, ואפילו צורת אות איני מכיר, ומעולם לא אחזתי בספר כדי לקרוא בו. עד היום התפרנסתי ממסחר פשוט עם הגויים, אבל מה יהיה אתי להבא? הרי בארץ ישראל כולם מלומדים ואף אחד לא יסתכל על בור ועם הארץ כמוני, שאפילו קרוא וכתוב אינו יודע ולא יודע להבדיל בספר בין העמוד הראשון האחרון... ממה אתפרנס?! מה אעשה כל היום?!" סיים האיש והמשיך לבכות.

הביט רבי מאיר באיש ואמר: "שמע. דווקא העובדה שאתה נבער מדעת ואינך בקי בכלום, תעמוד לימינך ותעזור לך להסתדר בארץ ישראל. **ואי ידעתך לקרוא ולכתוב, תיתן לך פרנסה לכל ימי חיךך!**" האיש הפשוט נדהם לשמוע את דברי הרב, ולאחר שעיכל אותם, בהיותו איש שאמנות חכמים היה נר לרגליו, התעודד והודה לרבי מאיר על ברכתו ויצא מלפניו בכריעה והשתחויה.

כאשר עלה האיש לארץ באונייה היה שליו ושמת. הוא חיך ואמר לכל הסובבים אותו: "אין לי מה לדאוג, הרי הצדיק הבטיח לי פרנסה לכל החיים. למרות שאני טיפש גמור ואיני יודע כלום, אתפרנס בכבוד כל ימי". האנשים שמעו את דבריו התמוהים, ונדו לו בראשם בחמלה. הגיע האיש לארץ הקודש והתיישב במעברת כפר אתא לימים קרית אתא. בניו שהיו חכמים ומשכילים הלכו ללמוד במוסדות אקדמיים, ולאחר מכן יצאו לעבוד ועשו חיל. אחד מהם החל לעבוד ברפא"ל - הרשות לפיתוח אמצעי לחימה שנמצא קרוב לאזור מגוריו. **הבן התחבב על אחד מבכירי המנדסי הטיילים**, שמינה אותו להיות עוזרו האישי.

יום אחד סיפר המהנדס לעוזרו על בעיה מטרידה שהתעוררה בעבודתם: מדי יום נערמים הררי ניירת של תוכניות טילים סודיות ביותר, שרטוטי טיטות של אמצעי לחימה סודיים נוספים שאין בהם צורך ואין מי שיבערם. הארונות בחדרי המהנדסים מלאים וגדושים, אך ידיהם מלאות עבודה, ואין להם זמן לעסוק בביעור התוכניות. העוזר הציע את עצמו, אבל המהנדס הבהיר לו שהוא אינו רשאי להציץ בתוכניות הכה סודיות שכן אין לו את הסיווג הביטחוני הנדרש. ואז הציע העוזר רעיון יצירתי: "לדעתך כדאי להביא אדם שאינו יודע קרוא וכתוב ולמנותו לתפקיד". המהנדס המלומד תמה: "האם יש בארץ אנשים שאינם יודעים לקרוא ולכתוב?!" "יש אדם כזה בישראל", הכריז העוזר, "אבא שלי". המהנדס נדהם. **איך יתכן שאדם נבער לגמרי הינו אביו של בחור כה**

משכילי!? הוא העביר את הרעיון למנהלי המפעל והם שמעו אותו בעניין. אנשי הביטחון של רפא"ל קיבלו את שמו של האיש, והחלו להתחקות אחריו כדי לוודא שאין לו קשר עם גורמים עוינים. כאשר הגיעו לביתו בכפר אתא מצאו אותו יושב באפס מעשה במרפסתו. הם דיברו עמו וראו שהוא אדם פשוט ותמים בתכלית. כאשר נתנו בידו עיתון לקרוא החזיק אותו ברוחב, וכאשר שאלו אותו כיצד הוא מתפלל, **הסביר כי אינו משתמש בסיודור ותפילותיו שגורות בפיו מאז ילדותו.** ראו החוקרים כי האיש מתאים למשימה, והוא הזומן להיות משמיד התוכניות הסודיות של מכוני רפא"ל. הוא קיבל חדר מיוחד, שבו ישב מבוקר עד ערב, קרע את הטעון קריעה ושרף את הטעון שריפה. בסוף החודש קיבל משכורת נאה עם כל התנאים הנלווים, ולא היה מאושר ממנו.

לאחר שלושים שנות עבודה, הגיע זמנו לפרוש לגמלאות. הוא קיבל פיצויי פרישה הוגנים ונשלח לביתו בתוספת תעודת הוקרה על עבודתו המסורה. בבא האיש לפני רבי דוד חי אבוחצירא, בנו של רבי מאיר זצ"ל וקבל בפניו בדמעות: "אביכם הקדוש הבטיח לי פרנסה לכל ימי חי, ואילו כעת שלחו אותי מעבודתי. איך ייתכן?!". רבי דוד חי הבטיח שברכת אביו תקום במלואה. לא ארכו הימים ומנהלי העבודה ברפא"ל ביקשו ממנו שישוב לעבודתו למרות גילו המבוגר, מפני שלא הצליחו למצוא מישהו שימלא את מקומו...

האם אפשר לאכול סעודת שבת קודם השקיעה?

הלכה לשבת

אם הדליקו את נרות השבת מבעוד יום (מפגל המנחה), יכולים לאכול סעודת שבת אחר תפלת ערבית, אף קודם השקיעה, שאחר שקיבלו שבת מבעוד יום. יוצאים ידי חובת סעודת שבת גם קודם השקיעה וצאת הכוכבים. ובפרט כשיש ילדים קטנים, ויש שעון קיץ. ומכל מקום טוב ונכון להחמיר ולחזור ולאכול כזית אחר צאת הכוכבים. הנה דעת הבית חדש (סימן תעב), שיוצאים י"ח סעודת ליל שבת רק אחר צאת הכוכבים. והביא דברי הרא"ש (ר"פ דפסחים), והמדוכי (דף ג' ע"ג) בשם ר' יעקב מקורב"ל, וה"ר יחיאל (צט: תודה"ה ע"ד), דיכול להקדים קידוש ליל פסח מבעוד יום, וביאר כוונתם, דהתחלת הסעודה בפסח אינה אלא בלילה, אבל גמר הסעודה אף בשאר ערבי שבתות וימים טובים צריך שתהיה בלילה, דהא עיקר החיוב של הסעודה מדרשא (שבת ק"ז): דתלתא היום, דחדא דאורא, ואם כן אינו יוצא י"ח סעודה אא"כ אכלה בלילה, וכשמפסיק מאכילתו קודם שקדש היום, ודאי לא יצא י"ח. ולא דמי לקידוש שיכול להוסיף מחול על הקדוש, כדאמר בברכות (דף), דשאני קידוש דקאי על השבת, ויכול להוסיף על קדושתו, משא"כ באכילה דצריך שתהיה בלילה עכ"פ. כ"כ מהר"ל מפראג (גבורות ה' פרק מ"ח). ודבריו נכונים. ע"כ. וכן נהג הרש"ל. וכ"פ הפרי"ח, ודקדק כן מלשון הרשב"א. וכ"כ הא"ר, תוספת שבת (סי' רסז), שו"ת פעולת צדיק ח"ב (סי' ג), שו"ת פרי יצחק (סי' ט), שו"ת בית הלוי (סי' כז). ע"ש. ודלא כמ"ש הט"ז (סוף סי' רצא). ע"ש. ובפרט לשיטת ר"ת. ואמנם מעיקר הדין לדעת מרן יוצאים י"ח באכילה בזמן תוספת,

מבואר בש"ע סי' רסז. וע"ש במשנ"ב סק"ה. וכן משמע מתשו"ת תרומת הדשן (סי' א) וז"ל: גם שמעתי בישיבה, מפי אחד מהגדולים, שמעמ וקיבל, כי בימי הקדמונים בקרימ"ש, התפללו ערבית וקראו את שמע בער"ש בעוד היום גדול כל כך, שהיה רב העיר שהיה מהגדולים הקדמונים הוא, וכל טובי הקהל עמו, הלכו לטייל אחר אכילה של סעודת שבת, על שפת הנהר, והיו חוזרין לבתיהם קודם הלילה. גם נמצא כתוב, בשם אחד מהגדולים, שהורה להתפלל ערבית ולקרוא את שמע בעוד היום גדול מאוד, לצורך סעודת נשואין. מכל הלין משמע, דמקדם היה בקל להורות לקולא בדבר זה, וא"כ כיון שהתוס' (ברכות ב.) כתבו: דעבדינן תרי קולי דסתרי אהדיי בתפלה, משא"כ בכל מקום, ובק"ש נמי אליבא דרש"י, נפקינן בק"ש שעל מטתינו, נראה דאפי' ת"ת, אם הוא בצבור, שמקדימין להתפלל ולקרוא את שמע בימים הארוכים, אם אין יכול להפרישם, א"צ להפריש מהם, אלא מתפלל וקורא עמהם ויוצא בה. אבל אם הורגל בשאר פרישות, יתפלל ויקרא בזמן שתקנו חכמים, לפי כל הדיעות. ע"כ. והביא המג"א (סי' רסז סק"א), והוסיף שכן דעת התוס', הרא"ש ורבינו יונה. והטעם דאחר פלג המנחה חשבין לזה כליה. וסיים, ומ"מ טוב להחמיר. ע"כ. והב"ח שם כתב דבדאי הגדולים הנז' בתרומת הדשן סברו כהרא"ם בזמן שיעור ביה"ש. ע"ש.

(ליקוט יוסף שבת, מהד' אלקיים, ח"ב, עמ' קלה)

בית מעשר עני, תשע"ז
המכון למעשר עני - בית המעשר

חובת הפרשת מעשר עני היא בכל תרומות ומעשרות וגם חספק טבל

הקבלת הסבר על אופן ההצטרפות למעשר עני וביצוע חובה הלואה עם עני בנה עוד היום לבית המעשר

המכון למעשר עני דתפילות בארץ

צלצל עכשיו ותצטרף כמנוי על בית המעשר
08-9214829

ברכת מזל טוב חמה ולבבית

לבה"ח והנעלה, שוקד באהלה של תורה, מוכתר בנימוסים, המוסר נפשו ופועל רבות ונצורות להצלחת העלון - מתוך הארת פנים מיוחדת,

ה"ה **יונתן רפאלי** הי"ו
לרגל אירוסיו בשעתו"מ עב"ג.

יה"ר שיזכה להקים ביתו בית נאמן בישראל על אדני התורה והיראה, לכל אשר יפנה ישיכל ויצליח ושקול ששון ושמחה ישמע בביתו כל הימים. אכ"ר.

המאחלים בברכה, המערכת.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית

לידידנו היקר והנעלה, מוקיר התורה ולומדיה, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, אהוב לשמים ולבריות,

ר' **צבי הרבסט** הי"ו
לרגל נישואי בנו בשעתו"מ עב"ג.

יה"ר שיעלה הזיווג יפה לתפארת המשפחות הרוממה, ויזנו להקים את ביתם בית נאמן בישראל על אדני התורה והיראה, זורות ישרים מבורכים עוסקים בתורה ובמצוות. המאחלים בהערכה רבה, המערכת.

יש לקרוא את החסיוות לאחר השבת

יצא לאור להתעדן באהבתך

פנינים נבחרים על התורה * פרפראות נחמדות * אצרות נגוזים ונדירים משולבים בסיפורי מופת

הפצלה:
052-7179954 | 03-5703232

ולס קייטרינג
ניצוח בר ואירועים אירועים מקצועי

מכירה של אוכל בימי שישי!

בהיכל בני הישיבות רח' בן עוזיאל 12 בין השעות 9:00-13:00
לפרטים והזמנות: 054-8415878 | 052-7758500

VESTRY

אופנה לגברים ונוער

חוני המעגל 26, אלעד.
טל 03-7160640

הוראה מתקנת לתלמידי יסודי
ע"י מורה מוסמכת

בשיטה חדשנית הצלחה מובטחת!
03-9094241
באלעד

העלון מוקדש - להצלחת ברו"ג
שלום אפל ורפי בן טינו מנגזי הי"ו וכל משפ' פנחס ואיתמר (תומר) בני אביגיל הי"ו, רחמים בן מונירה וב"ב הי"ו, נתנאל בן חנה ומעיין בת סיגלית.

הערות והארות, תרומות ובקשות להפצת העלון יתקבלו בברכה בטל': 03-9094245.